

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z zawiadomienia Dyrektora Samodzielnego Wojewódzkiego Zespołu Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w [...] przy uczestnictwie W. D.

o przyjęcie uczestniczki postępowania do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 marca 2016 r., na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt VI Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. przyznaje adwokat A. W. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce postępowania w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne

- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 1 października 2015 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącą podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest bowiem podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania, z przyczyn wskazanych przez skarżącą. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trafnie stwierdzono, że z art. 48 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego nie wynika aby istniał ustawowy obowiązek ustanowienia dla uczestniczki postępowania pełnomocnika z urzędu. Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry oraz dowód z przesłuchania uczestniczki postępowania. Dowody te nie wskazują aby istniała potrzeba ustanowienia dla uczestniczki postępowania pełnomocnika z urzędu aby zapewnić jej możliwość obrony praw przed sądem, z uwagi na stan zdrowia uczestniczki postępowania. Rozpoznanie u niej zaburzeń urojeniowych i przyjęcie przez biegłego, że istniała podstaw do przyjęcia uczestniczki postępowania do szpitala w określonej dacie mimo braku jej zgody, nie stanowiły zaś wystarczającej podstawy do uznania, że w postępowaniu sądowym uczestniczka postępowania powinna korzystać z pomocy pełnomocnika z urzędu. Nie można zatem przyjąć, że w wyniku nieustanowienia pełnomocnika z urzędu uczestniczka postępowania została pozbawiona możliwości obrony praw i spowodowało to nieważność postępowania.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

db

[l.n]